

متن پرسش

با توجه به اینکه خدا عالم است که کدام انسان جهنمی می شود آیا خلق چنین انسانی نافی رحمانیت نیست؟ آیا حکیمانه نیست موجودی را که می داند به هدف غایی آفرینش دست پیدا نمی کند نیافریند؟ دلیل این آفرینش چیست؟ استاد عزیز جواب رو طوری بیان کنید که قابل درک برای دانش آموز دبیرستانی باشد.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: اگر خداوند چون می داند فلان کس جهنمی است او را خلق نکند، عملاً به تقاضای کسی که می خواسته جهنمی باشد بی محلی کرده است. خداوند از آن جهت که خالق است هر مخلوقی که امکان خلقت دارد، خلق می کند و کار از جهت خداوند تمام است. آن مخلوق است که به هدف خود نرسیده، نه این که خداوند به هدفش دست نیافته باشد. پس خداوند به جهت رحمت و اسعاش بر کافر و مؤمن، هر موجودی که امکان خلق شدن دارد خلق می کند. اگر انسان های بد را خلق نمی کرد از کجا معلوم می شد آن انسان بد است چون تا به دنیا نیاید و بدی نکند که بد نشده است. از نمونه های اعمالی که نشان می دهد پیامبر (ص) و ائمه (ع) مأمور به حکم به ظاهر بودند اینکه علامه ی عسگری می فرماید: ابن ملجم از اسکندریه با گروهی جهت تبریک و بیعت، خدمت امیرالمؤمنین (ع) رسیدند. حضرت به ابن ملجم نگاه کردند و چون بیرون رفت فرمودند: «أُرِيدُ حَيَاتَهُ وَ يُرِيدُ قَتْلَهُ» من می خواهم او زنده بماند و او می خواهد مرا به قتل برساند، عده های گفتند پس او را بکش. فرمودند: «إِذَا قَتَلْتُ غَيْرَ قَاتِلِي» در این صورت غیر قاتل خود را کشته ام. ملاحظه میکنید علم غیبی امام موجب تکلیف خاص برای حضرت نشد تا اراده کنند ابن ملجم را به قتل برسانند. در مورد خداوند نیز موضوع از همین قرار است. موفق باشید